

V letu 2001 se je izoblikovala in uresničila pobuda, da se PZS vključi v članstvo Olimpijskega komiteja Slovenije in pri tem je Adi kot pomemben zagovornik sodeloval ter pripomogel k vstopu PZS v članstvo OKS. Glede na to, da so bila tekmovanja v športnem plezanju in turnem smučanju v alpskem svetu takrat že resničnost, je Adi željo po vključitvi športnega plezanja in tekmovalnega turnega smučanja v olimpijski nabor podkrepil s sporočilom: „PZS pri tem ne more in ne sme biti izjema. Prizadevati se moramo za mednarodno planinsko alpsko primerljivost in enakost za sodoben planinski razvoj.“

Prvi rezultat PZS, že pravomočne članice OKS, je bil opazen, saj je poleg članstva v IO OKS PZS dobila tudi svojega prvega podpredsednika OKS in v odboru Šport za vse tudi predstavnika PZS Adija Vidmajerja kot člana tega odbora. V letu 2004 je v okviru odbora Šport za vse OKS in PZS na osnovi sklepa UO PZS padla odločitev za vseslovensko akcijo vzponov na vrhove po planinskih poteh od Prekmurja do Primorja. To naj bi sovpadalo tudi z vključitvijo Slovenije v pravno formalno članstvo v EU. Seveda je bil vodja in koordinator tega operativnega projekta – Adi. Začetek je bil 1. maja 2004 na Tromejniku nad Kuzmo v Prekmurju, kjer se je zbralo več kot 2000 prvih planincev, ki so naredili prve korake po začrtani planinski trasi po slovenskih gorah od Triglavu do Jadranskega morja. Enaka svečanost je potekala na Krašnjem vrhu v Beli krajini, kjer so pohodniki iz Prekmurja predali planinski nahrbtnik belokranjskim metliškim planincem. Številni planinci so nadaljevali pot po skrbno izdelani Adijevi trasi, ki se je sklenila 26. avgusta na vrhu Triglavu. Tudi na Triglavu je Adi Vidmajer imel, kot na prejšnjih mestih, slavnostni nagovor s sporočilom o skrbi za nadaljnji razvoj planinstva ter ohranjanje planinske tradicionalne razpoznavnosti. Na koncu nagovora in hkrati ob zaključku projekta vseslovenskega pohoda od Prekmurja do Primorja je Adi z veliko srčnostjo in zadovoljstvom „popotniški planinski nahrbtnik“ s planinskim napevom in vriskanjem predal PZS.“

Vrednote in delo Adija Vidmajerja na področju planinstva so trajne tudi v smernicah, zapisanih leta 2004, o tem, kakšen naj bo nadaljnji razvoj slovenskega planinstva v okviru PZS. Osnovno sporočilo, ki nam ga je zapustil, pravi: „Brez dobrega dela v planinskih društvih in meddruštvenih odborih večjega napredka pri razvoju planinstva na Slovenskem ni pričakovati. Tudi vzgoja, usposabljanja in izobraževanje članstva morajo biti še naprej ena od prioritet in nalog PZS. Vizija razvoja planinstva gre tudi v smer kadorske popolnitve, kajti le z dobrimi medsebojnimi odnosi bomo obdržali celotno planinsko organizacijo še naprej prijazno, upoštevano, prodorno ter priljubljeno med članstvom in tistimi, ki nas cenijo po dobrem delu, in onimi, ki nas opazujejo in iščejo naše spodrsljaje.“

Spomini na Adija in njegovo dragoceno planinsko zapuščino nam bodo ostali kot markacije, ki kažejo pot do cilja in varnega povratka. ●

Milan Naprudnik

(1927–2021)

S tesnobo smo sprejeli vest, da nas je zapustil spoštovani ljubitelj gora in narave, v Celju rojeni Savinjec Milan Naprudnik.

Že s sedmimi leti se je povzpел na vrh Raduhe, kjer je prvič doživel radost med cvetjem in skalami ter širnimi obzorji mogočne gorske krajine. Druga svetovna vojna je Milana in starše pogrnala v vojno izgnanstvo. Po vrnitvi v Celje leta 1945 je po končani osnovni šoli in opravljeni maturi nadaljeval študij na tehniški fakulteti Univerze v Ljubljani, na oddelku geodezije, in diplomiral leta 1954. Prav te šolske in študijske vsebine so Milana smiselno in vsebinsko še bolj navezale na gore. Kot planinski navdušenec je bil tesno povezan tudi z atletiko, s celjskim športnim društvom Kladivar, kajti aktivno planinstvo in atletika, kot je Milan pogosto poudarjal, se v marsičem dopolnjujeta, ker obenem krepi in utrjuje zdrav duh v zdravem telesu. Prav to sporočilo je Milan najbolj spoštoval in ga je na življenjski poti tudi zvesto spremljalo. V Atletski zvezi je iz tekmovalca postal športni sodnik in bil za krajše obdobje izvoljen za predsednika Atletske zveze.

Njegova prva zaposlitev je bila na celjskem Geodetskem zavodu, kjer je že v kratkem napredoval do mesta direktorja zavoda. Leta 1967 je bil imenovan za direktorja Geodetske uprave RS. V letu 1970 je postal odgovoren za vodenje Biroja za regionalno prostorsko planiranje Republike Slovenije, nato pa imenovan za glavnega urbanističnega republiškega inšpektorja. Na tem mestu je bil do leta 1993, ko je izpolnil pogoje za upokojitev. Po upokojitvi leta 1994, ko je vodenje in upravljanje organov Alpske konvencije (AK) osmih alpskih držav prevzela Slovenija, je bil Milan Naprudnik izvoljen na mesto predsednika stalnega odbora Alpske konvencije, ki jo je vodil dva mandata. Bil je resnično pravi strokovnjak za to področje, saj je bil geodetski inženirski strokovnjak,

Foto Vladimir Habjan

doktor znanosti, profesor in tudi spoštovana ter ugledna osebnost. Kot je povedal, se je brez premisleka sprejel to funkcijo kot izziv vodenja mednarodnega prestižnega alpskega organa. Še posebej pa je poudaril, da je to dejansko vrh in maksimum njegove kariere. V tem obdobju je bil ponovno razpet zaradi spopadov med stroko in politiko.

Nedvomno pa ima Milan Naprudnik izjemne zasluge za ohranjanje in varovanje gorske narave, kajti v te programe in zaščitne naravovarstvene procese je vključeval tudi planinske društvene organizacije. Tako je tudi PZS v odboru Alpske konvencije našla svoje mesto in vpliv.

Po izteku vodenja AK je Naprudnik na PZS od leta 1998 do leta 2001 vodil komisijo za varstvo gorske narave (KVGN). Kot močna osebnost z mednarodnimi znanji je v delo komisije vnesel nove sodobne, evropsko napredne sisteme in vsebine, kar je bilo za našo državo v tranziciji še kako pomembno. Ozaveščanje je za uporabnike gorskega sveta izrednega pomena, prav tako tudi delo planinskih prostovoljcev na naravovarstvenem področju. Na primer, zavedati se moramo, da mora biti planinska kočica zavetišče in ne gostišče.

Na PZS je poleg vsega dela nekaj časa vodil tudi Založniki odbor, kar se je odrazilo v povečanju izdaj planinske kartografije. Odmevni, po vsebini in obsegu, sta bili izdani dve letni Poročili CIPRE o naravovarstvenem stanju v Alpah.

Vedeti moramo, da je Milan Naprudnik s svojo ljubeznijo do gorske narave in zavzetostjo do njenega varovanja v okviru Planinske zaveze Slovenije in z njeno podporo uresničil končno oblikovani predlog mednarodne nevladne komisije za varstvo Alp CIPRA (Commission Internationale pour la Protection des Alpes) in jo od 1999 do 2002 tudi vodil. Njegova zasluga je, da je bila Slovenija v mednarodnem alpskem prostoru delovna, ugledna in mednarodno prepoznavna.

V letu 1995 se je formalno oblikovala planinska skupina predstavnikov planinskih zvez – društev iz osmih alpskih držav Alpskega loka z imenom CAA (Club Arc Alpin). Leta 2003 je PZS na zasedanju CAA v Bolzanu dala predlog, da bi se – glede na pomen dela in prizadevanj v dobro gorske narave in tudi zaradi upoštevanja predpisanih zakonskih aktih o pravno formalni ureditvi CAA skupine – morala le-ta registrirati in pridobiti za to potrebna dovoljenja države, v kateri bi bil sedež, to je urad in koordinacijo delovanja. Na tem zasedanju je bil prisoten tudi Milan Naprudnik, ki je bil na enem prejšnjih sestankov imenovan za podpredsednika CAA. Z vso vnemo se je zavzel in tudi sam pripomogel, da je bila pobuda PZS sprejeta, CAA pa je nato izvedla svojo statusno in zakonsko registracijo.

V letu 2008, ko je Slovenija prevzela predsedovanje EU, je komisija za varstvo gorske narave temu dogodku posvetila pozornost tako, da je poskrbela za nastanek nove tematske poti, ki poleg planinske tematike vsebuje tudi kulturne in botanične zanimivosti, imenuje pa se Pot Karla in Žige Zoisa, to je po botanikih baronih Zoisa, ki sta bivala na gradu Brdo. Trasa poti vodi po planinskih poteh od gradu Brdo, po pobočjih Storžiča, čez Zaplato do Krvavca. Skupino za pripravo in izvedbo planinsko-botaničnega projekta z izdajo vodnika z istim naslovom je koordiniral in vodil Naprudnik.

Milanovo življenje je bilo predvsem opazovanje in varovanje gorskega sveta in narave. Z množico predavanj o novih gorskih odkritjih, in o svojih spominih na planinska in visokogorska popotništva je razveseljeval ljubitelje gora; predaval je, kako je preplezal Severno triglavsko steno, kako je praznoval svoj 75. rojstni dan na vrhu Kilimandžara, govoril je o *trekingu* pod Makalujem v Himalaji in kako je smučal po zasneženih strminah in ledenikih z vrha Mont Blanca v Chamonix.

Dragi Milan, še dolgo nam boš ostal v spominu. Spominjali se bomo tudi prijaznih prijateljstev s teboj, ko smo si skupaj prizadevali, da bi planinski svet čim bolj obranili pred onesnaževanjem, da bi v gorah ohranili zelene in cvetja polne senožeči, čisto ozračje, biserno čiste studenčnice in da bi tudi zasnežene gore ostale kar najbolj kristalno čiste. Zahvaljujemo se ti, ker si s svojim delom, strokovnostjo, dejanji in avtoriteto dvigoval nivo, ugled, poslanstvo in razpoznavnost organizacije PZS ter slovenskega planinstva, tako doma, v Alpah in v svetu na sploh. ●